

ПЖТЪОМЪ

И безъ да знаешъ, ще почувствуващъ веднага
благословената Италия.

Ти гледашъ, и ржката ти неволно се протѣга :
— това — действителностъ ли е, мечта ли е ?

Това небе като синило тамъ разлѣно,
и тѣзи малки гари розови —
засмѣли се срѣдъ виещи се рози и лиани,
магнолии и диви храсти лозови.

На тихия перонъ, подъ цѣфналата стрѣха,
едни очи, усмивка весела.
И дълго още подиръ влака шапката се маха,
а ти въ прозореца си се надвесила . . .

Чугунното чудовище пѣхти и бѣга
надлѣжъ по китната Ломбардия :
отъ западъ вдигнатъ бди на Монте-Роза флага,
отъ изтокъ Адриатиката варди я.